

Dosarul nr. 2ra-665/20

Prima instanță: (Judecătoria Ungheni) V. Stratulat

Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, I. Țurcan, V. Cotorobai

Î N C H E I E R E

08 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Stepan Ecaterina,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Stepan Ecaterina
împotriva Procurorului șef al Procuraturii raionului Ungheni, Florea Eduard și
Procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Zaharia (Cușnir Ludmila) cu privire
la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care
s-a respins apelul declarat de către Stepan Ecaterina și s-a menținut hotărârea din
25 iulie 2019 a Judecătoriei Ungheni,

c o n s t a ț ă :

La 15 martie 2019, Stepan Ecaterina a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Procurorului șef al Procuraturii raionului Ungheni, Florea Eduard și
Procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Zaharia (Cușnir Ludmila) cu privire
la repararea prejudiciului material.

În motivarea acțiunii, Stepan Ecaterina a menționat că Procurorul în
Procuratura raionului Ungheni, Zaharia (Cușnir Ludmila) a falsificat rechizitoriul
întocmit la 29 septembrie 2017 pe cauza penală nr. 2016360542, prin indicarea
incorectă a numărului cauzei penale și a raportului de expertiză medico-legală.

A indicat reclamanta că a depus plângeri, prin care a solicitat corectarea
datelor indicate în rechizitoriu.

Reclamanta a invocat că prin falsificarea rechizitoriului i-au fost cauzate
prejudicii materiale.

Stepan Ecaterina a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare a cerințelor
(f.d. 164-166 Vol. I) încasarea de la Procurorului șef al Procuraturii raionului
Ungheni, Florea Eduard și Procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Zaharia
(Cușnir Ludmila) a sumei de 2 557 de lei cu titlu de prejudiciu material.

Prin hotărârea din 25 iulie 2019 a Judecătorei Ungheni, s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de Stepan Ecaterina.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că careva acte administrative ilegale ce a-r viza reclamanta nu au fost emise de Procurorul șef al Procuraturii raionului Ungheni, Florea Eduard și Procurorul în Procuratura raionului Ungheni, Zaharia (Cușnir Ludmila).

Totodată, instanța de fond a constatat că în cauza penală nr. 1-345/2017, Stepan Ecaterina a avut calitatea de martor, deși a indicat că este victimă în cauza respectivă, o astfel de calitate nu i-a fost recunoscută de organele de urmărire penală.

Astfel prima instanță a concluzionat că legea nu-i conferă reclamantei drepturile de care poate dispune o victimă, inclusiv de a depune plângeri împotriva organului de urmărire penală.

Prin decizia din 12 decembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de către Stepan Ecaterina și s-a menținut hotărârea din 25 iulie 2019 a Judecătorei Ungheni.

La 27 decembrie 2019, prin intermediul oficiului poștal, Stepan Ecaterina a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care acțiunea să fie admisă.

Recurenta în motivarea recursului, a invocat dezacordul cu hotărârile instanțelor judecătorești.

La 09 martie 2020, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către Procurorul Florea Eduard și Procurorul Cușnir Ludmila la 12 martie 2020 (f.d. 44-45).

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 12 decembrie 2019.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 27 decembrie 2019, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Stepan Ecaterina, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Stepan Ecaterina.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru